

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 124/2014-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. marca 2014 predbežne prerokoval návrh B. Ď., zastúpeného advokátom JUDr. Marianom Dzuroškom, PhD., KPMG Legal s. r. o., Dvořákovo námestie 10, Bratislava, na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/34/13-K z 25. júna 2013, za účasti Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií, a takto

r o z h o d o l :

Návrh B. Ď. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnený.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 21. augusta 2013 doručený návrh B. Ď. (ďalej len „navrhovateľ“) na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) č. VP/34/13-K z 25. júna 2013 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“).

2. Navrhovateľ v návrhu okrem iného uviedol, že na základe uznesenia vlády Slovenskej republiky (ďalej len „vláda“) č. 602 z 8. septembra 2010 vykonával funkciu štátneho tajomníka Ministerstva financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo financií“). Uznesením vlády č. 36 z 1. februára 2012 bol s účinnosťou od 1. februára 2012 z uvedenej funkcie odvolaný. Dňa 28. mája 2013 výbor doručil navrhovateľovi oznámenie o začatí konania č. VP/34/13-K vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov v zmysle čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“ alebo „ústavný zákon“). Prílohou oznámenia bolo uznesenie výboru č. 170 z 23. mája 2013, ktorým sa začalo konanie proti navrhovateľovi z dôvodu porušenia povinnosti podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona, ktorého sa navrhovateľ dopustil tým, že v lehote do 31. marca 2013 nepodal oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov verejného funkcionára podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona za predchádzajúci kalendárny rok, t. j. za rok 2012. Súčasne navrhovateľa výbor vyzval, aby sa k predmetnému uzneseniu vyjadril, čo navrhovateľ urobil listom z 29. mája 2013. Dňa 2. augusta 2013 bolo navrhovateľovi doručené napadnuté rozhodnutie, v rámci ktorého bolo konštatované, že navrhovateľ porušil povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona tým, že ako bývalý štátny tajomník ministerstva financií nepodal oznámenie verejného funkcionára za rok 2012, ktoré mal podať do 31. marca 2013. Súčasne mu bola uložená pokuta podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona v sume 805 €. Proti napadnutému rozhodnutiu výboru navrhovateľ v ostatnom podal na ústavnom súde návrh.

3. Navrhovateľ v podstatnom tvrdil, že *„nemal povinnosť podať Oznámenie verejného funkcionára podľa čl. 7 Ústavného zákona, preto túto povinnosť nemohol porušiť a nemožno mu uložiť sankciu podľa čl. 9 Ústavného zákona“*. Uvedený názor navrhovateľ následne podrobne argumentoval, uviedol, že napadnuté rozhodnutie v podstatnom nereagovalo na jeho vyjadrenie z 29. mája 2013, a v neposlednom rade poukázal na viaceré rozhodnutia ústavného súdu, napr. sp. zn. IV. ÚS 75/08, IV. ÚS 95/08 a sp. zn. IV. ÚS 293/07.

4. Navrhovateľ žiadal ústavný súd, aby vo veci jeho návrhu takto rozhodol:

„1. Rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP 34/13-K z 25. júna 2013 zrušuje...

2. Kancelária Národnej rady Slovenskej republiky je povinná uhradiť B. Ď. trovy právneho zastúpenia v sume 118,52,- EUR (slovom: stoosemnásť eur a päťdesiatdva centov) na účet jeho právneho zástupcu KPMG Legal s. r. o., advokátska kancelária... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

5. Na výzvu ústavného súdu sa k návrhu vyjadril výbor listom zo 7. októbra 2013. V podstatnom uviedol:

«... K názoru navrhovateľa, že „nemal povinnosť podať oznámenie verejného funkcionára podľa čl. 7 ústavného zákona, preto túto povinnosť nemohol porušiť a nemožno mu uložiť sankciu podľa čl. 9 ústavného zákona“ uvádzame, že... podanie takéhoto oznámenia sa týka každého verejného funkcionára, ktorý ukončil verejnú funkciu počas predchádzajúceho kalendárneho roka, k 31. marcu nasledujúceho kalendárneho roka...

Navrhovateľ poukazuje na judikatúru nálezov IV. senátu ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 75/08-32, IV. ÚS 95/08-34, IV. ÚS 293/07-29, IV. ÚS 86/07-30, ktorá však bola prekonaná zjednocujúcim stanoviskom pléna ústavného súdu č. PLz. 1/2010-10 zo 7. júla 2010, ktoré práve reaguje na nesprávne rozhodnutia IV. senátu ústavného súdu...

Pokiaľ sa týka námietky, že rozhodnutie výboru je nedostatočne odôvodnené, a z tohto dôvodu zmätočné a nepreskúmateľné uvádzame, že s týmto stanoviskom nesúhlasíme. Výbor zohľadnil v konaní právny text ústavného zákona, stanovisko verejného funkcionára, popísal celý priebeh konania a prijal právny záver v rozsahu vymedzenom v čl. 9 ústavného zákona, vrátane jeho odôvodnenia. Z hľadiska konania považujeme názor navrhovateľa za subjektívny a nemá právnu relevanciu...

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujeme, aby Ústavný súd... napadnuté rozhodnutie Výboru... č. VP/34/13-K zo 25. júna 2013 potvrdil, a nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania.»

II.

6. Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa § 73a ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sa konanie o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona.

Podľa § 73b ods. 2 zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu po preskúmaní napadnutého rozhodnutia výboru zistí, že konanie verejného funkcionára nebolo v rozpore s uvedeným ústavným zákonom, tak ho zruší, a naopak, ak po jeho preskúmaní dospeje k záveru, že konanie verejného funkcionára bolo v rozpore s ním, tak ho potvrdí.

7. Z ustanovenia § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde v spojení s čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu vyplýva, že predmetom konania

o preskúmanie rozhodnutia vo veciach ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, v rámci ktorého ústavný súd plní funkciu orgánu rozhodujúceho o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu výboru, je iba posúdenie konania verejného funkcionára z hľadiska jeho konformnosti s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Tomu zodpovedá aj zákonná úprava rozhodovania ústavného súdu v tomto konaní.

8. Podľa uznesenia sp. zn. PLz. ÚS 1/07 z 2. mája 2007 prijatého podľa § 6 zákona o ústavnom súde o zjednotení odchylných právnych názorov senátov ústavného súdu na konanie vo veciach podľa čl. 9 a nasl. ústavného zákona o ochrane verejného záujmu sa vzťahuje § 25 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sa každý návrh predbežne prerokuje.

9. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. O zjavnú neopodstatnenosť návrhu ide vtedy, keď namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten návrh, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia

označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07, IV. ÚS 58/2011).

11. Navrhovateľ vo svojom návrhu žiada zrušiť rozhodnutie výboru po jeho preskúmaní ústavným súdom v konaní podľa jedenásteho oddielu druhej hlavy zákona o ústavnom súde označenom ako „konanie o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov“ (§ 73a a § 73b zákona o ústavnom súde) tvrdiac, že oznamovaciu povinnosť podľa čl. 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu v okolnostiach posudzovanej veci nemal.

12. Podľa čl. 2 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejným funkcionárom je na účely tohto ústavného zákona každý, kto vykonáva funkciu uvedenú v čl. 2 ods. 1 tohto ústavného zákona.

Podľa čl. 3 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu na účely čl. 7 a čl. 8 a na účely konania, ak sa porušili povinnosti podľa čl. 7 a čl. 8, sa osoba, ktorá vykonávala verejnú funkciu, považuje za verejného funkcionára aj v období jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie.

Podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár je povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, a počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok.

Podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár podľa odseku 1 je povinný do 30 dní po uplynutí jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok.

13. Z citovaných ustanovení ústavného zákona o ochrane verejného záujmu vyplýva, že každý verejný funkcionár má povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu podať oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov za predchádzajúci rok vždy (periodicky, resp. pravidelne) do 31. marca nasledujúceho roku.

14. Pokiaľ navrhovateľ argumentoval tým, že po skončení jeho verejnej funkcie (pozri bod 2) „nemal povinnosť podať Oznámenie verejného funkcionára podľa čl. 7 Ústavného zákona, preto túto povinnosť nemohol porušiť a nemožno mu uložiť sankciu ...“, (bod 3) ústavný súd poukazuje na uznesenie č. k. PLz. ÚS 1/2010-10 zo 7. júla 2010, ktorým plénum ústavného súdu prijalo podľa § 6 zákona o ústavnom súde zjednocujúce stanovisko k právnemu názoru vo veci vedenej pod sp. zn. II. ÚS 223/2010 a k právnemu názoru vyjadrenému v nálezochoch vedených pod sp. zn. IV. ÚS 293/07 z 31. januára 2008, sp. zn. IV. ÚS 75/08 z 10. apríla 2008 a sp. zn. IV. ÚS 95/08 z 11. septembra 2008. Podľa tohto zjednocujúceho stanoviska „verejný funkcionár má po skončení výkonu funkcie povinnosť podať oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. za dobu výkonu funkcie v kalendárnom roku, v ktorom skončil aktívny výkon funkcie, do 31. marca nasledujúceho kalendárneho roku“. Týmto zjednocujúcim stanoviskom ústavný súd prekonal judikatúru, na ktorú poukazuje navrhovateľ, a senáty sú ním v ďalšom konaní od prijatia tohto zjednocujúceho stanoviska podľa § 6 zákona o ústavnom súde viazané.

15. Ústavný súd preto považoval postup, ako aj napadnuté rozhodnutie výboru č. VP/34/13-K z 25. júna 2013, že navrhovateľ, ktorý skončil funkciu štátneho tajomníka ministerstva financií 1. februára 2012, porušil povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu tým, že nepodal oznámenie za rok 2012 v čase do 31. marca 2013, za správne a odôvodnené, nezakladajúce dôvody na spochybňovanie napadnutého rozhodnutia výboru, ktoré by bolo potrebné posúdiť po prijatí návrhu na ďalšie konanie, a preto odmietol návrh navrhovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnený.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. marca 2014

